

(א) [למנון עה: ג] ימות מב, (א) [למנון עה: ג] ימות (ד) [בנימ טו: ט] בדפוס: דיבור מה העולו הוא קודם ד"ה לא מקדים ועי' מוס' ד"ה וחמיה כפיסמה (ו) [דברים טו: ו]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה מה העולו וכו' צין לענין זנות צין לענין פירות לטרפה: (ב) ד"ה ג' וכו' קודם לזנה כלומר שמה: (ג) ד"ה חמיה כפיסמה תבונה כשאל:

מוסף תוספות

א. וכוין שכן לאו מוקדם הוא וכוין טרפה, הג"מ היבא דיש בדעתו לגרשה מעתה, אבל כפי"א. ב. שלא גמר ברעוה לגרשה, כפי"א. ג. שלא הטרף לקוחות שלא כדון. כפי"א. ד. היכי שטלין מספק, מוס' הל"א. ה. דליכא למחיש לחיפוי, מוס' הל"א. ט. ד"ה מוס'. ו. אין חוששין שמה נתייחד עמה, כפי"א. ז. והדיון נותן דמנה מאתם כיון שהקול היבא שמתבה כותבה וכל יודעין אם בתולה היא שכתובהה מאתם ואם אלתמה היא שכתובהה מנה, אבל תוספת, עדים הוא דמפקי קולא בסך הכתובה, דיש חתובה מרובה ויש חתובה מועטת, כפי"א. ח. ויש שכתובהה מאתם ואם אלתמה היא שכתובהה מנה, אבל תוספת, עדים הוא דמפקי קולא בסך הכתובה, דיש חתובה מרובה ויש חתובה מועטת, כפי"א. ט. ויש שכתובהה מאתם ואם אלתמה היא שכתובהה מנה, אבל תוספת, עדים הוא דמפקי קנין שיעבר נפשיה, כפי"א. י. [ו] קנין קלא אית לי. יי. כ"י.

פסקי ר"ד

גיטה ונתבנס: א"ל רבנא לרבא כתביה ואתביה בכיסייה דאי מפייה גיפיה גיפיה מאי. יי. כחבו והתמו ליתנו לה ואחר עלתו לה שמא תתפסי תפסי קהיטות שבידיה ולא תתפסי ונתנו לה ואינה מודעת אלא מישה שינתנו לה מה העולו חכמים בתקנתם. פי' לר' יוחנן מקשה דאמר מרש בת אחותו דאי לר"ל האמר דמשעת החתימה יש לה פירות ואצ"פ שאיחר נתינת הגט עדיו בחותמו וכן לו: אמר ליה לא מקדם ואצ"פ פורענות לנפשיה. פי' אין לחוש לכך שאין אדם מקדים לכתוב גט שפורענות הוא לו ואינו כתובה אלא בשעה שרצה ליתנו: א"ל רבנא לרבא איש גיטין הבאים ממדינת הים דמיכתבי בניסן ולא מוטו עד תרי מה העולו חכמים בתקנתם: א"ל הנהו קלא אית להו. פי' רבנא לאתויי עדים אימתו מוטא גיטה ליה: אימתו מאימת מונין לגט. פי' ג' חדשים שהיא צריכה להמתין עד שלא תנשא רב אמר משעת נתינה ושמואל אמר משעת כתיבה אין לו להתייחד עמה וזהו גט ישן כל שתייחד עמה מאחר שכתבו לה ואמרו חכמים אין אדם פוטר את אשתו בגט ישן גזירה שמה יאמרו גיטה קודם לבנה שמת תעבר בין כתיבתו לנתינתו ולאחר זמן יאמרו הגט קודם ובנות נתינתו וכוין שאין מתגרשת בגט ישן לא חיישין שמה בא עליה והיא וכוין חושש לגרשה בו והיא אמר' אם נתגרשה בו תנשא לכתחלה: תניא כותיה דרב השולח גט לאשתו ונשתתה שליח בדרך ג' חדשים מהגיע גט לידה צריכה להמתין ג' חדשים ולגט ישן אין חוששים שהרי לא נתייחד עמה. מיכן מוכיח שאם היו בעיר א' ורוצה לגרש את אשתו בגט שנכתב זה כמה ימים אצ"פ שהוא אומר לא נתייחד עמה אין מניחים אותו לגרש בו דחיישין שמה נתייחד עמה: תניא כותיה דשמואל המשליש גט לאשתו ואמר לו אל תנו לה אלא לאחר ג' חדשים פי' והוא הלך לדרכו משנתנו לה מותרת להנשא מיד ולגט ישן אין חוששים שהרי לא נתייחד עמה: רב כהנא ורב אשי עבדי משעת נתינה רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע עבדי משעת כתיבה והלכתא משעת כתיבה. אימתו מאימתי כתובה משמטת רב אמר משתפגום ותזקין ושמואל אמר פגמה אצ"פ שלא

המביא גט פרק שני גיטין

ואוסזיה כפיסמה. ימים רצים: דאי מפייה. זהדיה קטטטוט

שביניהם: חייפיים. ולא יגרשנה. ולא איפייסה וגרשה ומי מטא גיטה

לידה הוא דאגרשה: לא מקדים כו'. לא רגילי למיעבד הכי לאנחוי

כפיסמה דכיון דלא ניחא ליה בגירושין פורענות הוא לגביה ולא מקדים

ליה: (א) מה העולו חכמים בתקנתם.

צין לענין (ב) פירות צין לענין זנות

טרפה לקוחות מיום הכתיבה: קלא

אוס. לפו. וצין לענין זנות וצין לענין

פירות צעיל לאתויי ראייה אימת

מטא גיטה לידה: מאימתי מונין

לגט. ג' חדשים שהאשה צריכה

להמתין: צ' נשים בחצר אחת. של

אדם א' שפירש לים ומסר שני גיטין

לשני נשוי צו ציוס אלא שזה קדם

לזה כתיבתו חדש ולשמואל זו תישא

לסוף צ' חדשים וזו לסוף ג' יתמה:

צין אדם שראו שנתגרשו ציוס א':

גט ישן. לקמן (דף עט:)

תנינא דאין אדם מנגרש בגט ישן ואיזהו גט

ישן כל שנתייחד עמה מאחר שכתבו

לה וטעמא שמה יאמרו גיטה קודם

לזנה (א) שמה תתעבר ותלד צין

כתיבתו לנתינתו ולאחר זמן יאמרו

הגט קדם וזנות נתייחד: המשליש.

מסר הגט שליש כדי לגרשה צו לסוף

ג' חדשים והוא הלך לדרכו: מותר

לינשא מיד. דמשעת כתיבה מניין:

מאימתי (א) כתובה. כשאר שטר

חוז ומשמטתה שציעית: משתפגום.

שפירע קלא דגלי דעמה דעומדת

ליגוש וליפרע: וזקוף. עליו המומר

צמלוה נקפא לה משום כתובה ומעשה

צ"ד שאינו משמט וחל עלה שם

שטר חוב: פגמה. כיון דגלי דעמיה

צפרעון קרינא זיה לא יגושי: זקפה.

צמלוה: אוגס. את הצמולה חייב

חמשים כסף: וקנס. דמוציא שם

רע: מאימתי נוקפין. כלומר מאימתי

הזקפה חוקיפה: העמדה. הרי היא

צ"ד היא: כמעשה צ"ד. חיוניה

משום פסק דין הוא וצ"ע ללא

אחתים הלכך אין שם הקדמה

ונכתבים ציוס ונחתמין צלילה: אף

כסובה. משעת כתיבה לנכסה לחופה

דקיוצו חתנות הוא חילי שעבודה

ואינו צ"ע ללא אחתים: עפוקים צאוסו

ענין הוו. מכתובה עד חתימה ואפי'

צשאר שטרות כשר: לא שנו. דשטרות

הנכתבים ציוס ונחתמין צלילה

פסולים: אבל עפוקים צאוסו ענין.

כיון שהעדים מומנים לחתום אלא

שצעל כרחם לרייכים להמתין עד שייסי

הסופר את השטר אצ"ג דאיטרמי

ליה חתימה לאורתא: כשה שהרי

משעת כתיבה נמי אית ליה

קלא: אין לו פירות. וכו טרפה

מומן כתיבה צין טרפה:

שמה

לאין תוספת כתובה משמטת משום

דמנאי כתובה ככתובה דמי והוי כמעשה צ"ד תיפוק ליה ללא משמט

כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

ואנחיה בכיסייה מאי. פירש צקונטרס מה העולו חכמים

בתקנתם צין לענין זנות צין לענין פירות לטרפה

לקוחות מיום הכתיבה אצ"ג דלעיל אמר ריש לקיש דיש לבעל פירות

עד שעת חתימה^א הכא מודה דיש לבעל פירות עד שעת נתינה^ב כיון

דאי מפייה תיפיים ומיהו ההוא

דגיטין הצאין ממדינת הים דפירש

צקונטרס דלתיירויהו פריז קלא

קשה דלמה לא יפסיד משעת חתימה

לריש לקיש כיון שאם הימה אללו דימה

מגרשה לאלתר ועוד קשה לר"י דמה

העולו חכמים בתקנתם משמע

דהשתא איכא למיחש כאליו לא היה

צו זמן וזה אינו דצאין צו זמן חוששים

שלא תפסיד השאה ומששא דהכא לא

משום אשה אלא משום לקוחות^א

וגרסה לר"י דהנך תרי פירכי למאן

דלמר שמה יתפה אלל למאן דלמר

משום פירי ניחא דצדין מפסדין

הלוקוחות משעת חתימה:

הנהו קלא אית להו. פירש

צקונטרס דצעיל לאתויי

ראיה אימת מטא גיטה לידה תימה

דלענין זנות^א דהיי דידוע שלא צא

לידה ציוס הכתוב צו מ"מ יכול

לחפות ולומר שמתן לה קודם שזימנה

כמו קודם שתיקנו זמן ואור"י קלא

אית להו כשדאין צומן זומן הכתיבה

היא קודם המסירה אית ליה קלא

למילתא ומסקי דעמיהו לידע יוס

המסירה ואי' ובההוא למה תיקנו

זמן וי"ל ע"י זומן יש לו קול לפי

שרואים ע"י זומן שזו שהנתינה אינה

ציוס הכתיבה ואי' ומאן דלמר שמה

צת אחרות צומן הו"ל^א למה צמנין

זמן בגיטין דאפי' צומן הזה משמע

דצעי זמן צתנן (לקמן דף פו.) ג'

גיטין פסולים וי"ל גזירה שמה יתפה

על צניה ממזרים אי נמי מהרה יצנה

צית גירקשא א"י שלא יאמרו זימנה

אחר גירושין וזימנה דגרשה שזימנה

מוותרת לחזור דלממירין צפ"צ דטוטה

(דף יט:): **הישול"ח** גט לאשתו

כו' ולגט ישן אין חוששין. פירוש

אצ"פ שצריכה להמתין שלשה חדשים

לאו משום דחיישין שמה צתון כך

יבא עליה דהא לגט ישן אין חוששין

אלא כדאמרין לעיל שמה יאמרו שמי

נשים בחצר כו': **המשל"ש** גט

לאשתו. פירש צקונטרס והוא הלך

לדרכו וצתנס פירש כך אלא מיי

אפילו הוא צעיר^א נקט הך צרימא

המשליש לרבותא דאצ"פ שהוא צעיר

מוותרת לינשא מיד ואין חוששים לגט

ישן ולעיל נקט השולח לרבותא דאצ"פ

שאינו צעיר צריכה להמתין שלשה

חדשים: **מאימתי** כתובה

משמטת. הו' דלמר צתנס פי' אצ"פ

(כמוצות נה). תנאי כתובה ככתובה

דמי לשציעית קשה לר"י מאי אריא

לאין תוספת כתובה משמטת משום

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

דמנאי כתובה ככתובה דמי וכו' חיישין

יה.

**עין משפט
נר מצוה**

בד א טור ש"ע אה"ע

סי קסו סעיף ד:

בב ב מ"י פ"א מהל'

גירושין הלכה ית

סגן עשין ד טו"ש אה"ע

סימן יג סעיף א:

בו ג מ"י פ"ט מהלכות

שמטה הלכה יג סגן

לאין רעא טו"ש ע"מ סי'

סו סעיף ז' [אה"ע סי' קא

ספר א']:

בו ד מ"י ע"ס הלכה יג

טו"ש ע"ס סעיף טו:

בב ה מ"י פ"ג מהל'

מלוה הלכה ג סגן

עשין ד טו"ש ע"מ סימן

נג סעיף טו:

פסקי ר"ד (המשך)

זקפה זקפה אצ"פ שלא

פגמה ומאימתי נוקפי

במלוה משעת העמדה

(בדיון ה) על כתובה לא

קיימא לגוביינא מיד אלא

למונות והלכך כל זמן

שנוניות ואינה תרובת

כתובה לא קרינא בה לא

גיורש ומ"ה אינה משמטת

ורב כבי משתפגום תפיר

מקצתה והשאר תתבע

בדיו או קרינא בה לא יגוש

ומשמטת אבל בפגימה

לחור לא. ש"י לא בעיא

למיגיב שארא השתא אלא

מונות היא ורצה כרבנן

דאמרי בפ' אלמנה ניונות

(כתובה צו): שאצ"פ

שנפרעה קצת מכתובה

עדיין יש לה מוונות

הלכך אם לא תתבע

בדיו על השאר לא קרינא

ביה לא יגוש ואם לא

פגמה אצ"פ שבתבעת

בדיו אינה משמטת עדיין

דשמו נפתרוה ולא תגבה

עכשיו וכתובה ותהיה

ניונית מתן מ"ה בעי

תרייהו פגימה ודיקה

ושמואל סבר בין פגימה

בלחוד בין בוקפה בלחוד

גליא דעתה דבעיא לגבות